

หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

๑๙๙ ได้อิชแปะไล่

ก. ๓๙๘.๑
ป ๑-๒:๓
๑ ๘๒๑ ๓
๔๕

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

ได้ใช้แม่สี

กรมวิชาการ

เลขทะเบียน	ท. 02608 ค.๒
วันที่	12 ต.ค. 2544
เลขเรียกหนังสือ	ท. 398.9 ๒1-2:ท.
	๘๒๑ ๓

กระทรวงศึกษาธิการ

ลิขสิทธิ์เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้จัดพิมพ์ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๓๗

จำนวนพิมพ์ ๔๘,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974 – 10 – 1490 – 2

คำนำ

หนังสือเรื่อง “ได้ทีชีแพะไล่” ซึ่งนายเจือ สตะเวทิน เป็นผู้เรียบเรียงนี้เป็นหนังสือที่ชนะการประกวดในการประกวดแบบเรียน ครั้งที่ ๖ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ และคณะกรรมการพิจารณาตำราและแบบเรียนได้พิจารณาให้ใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบภาษาไทยสำหรับชั้นประถมปีที่ ๑

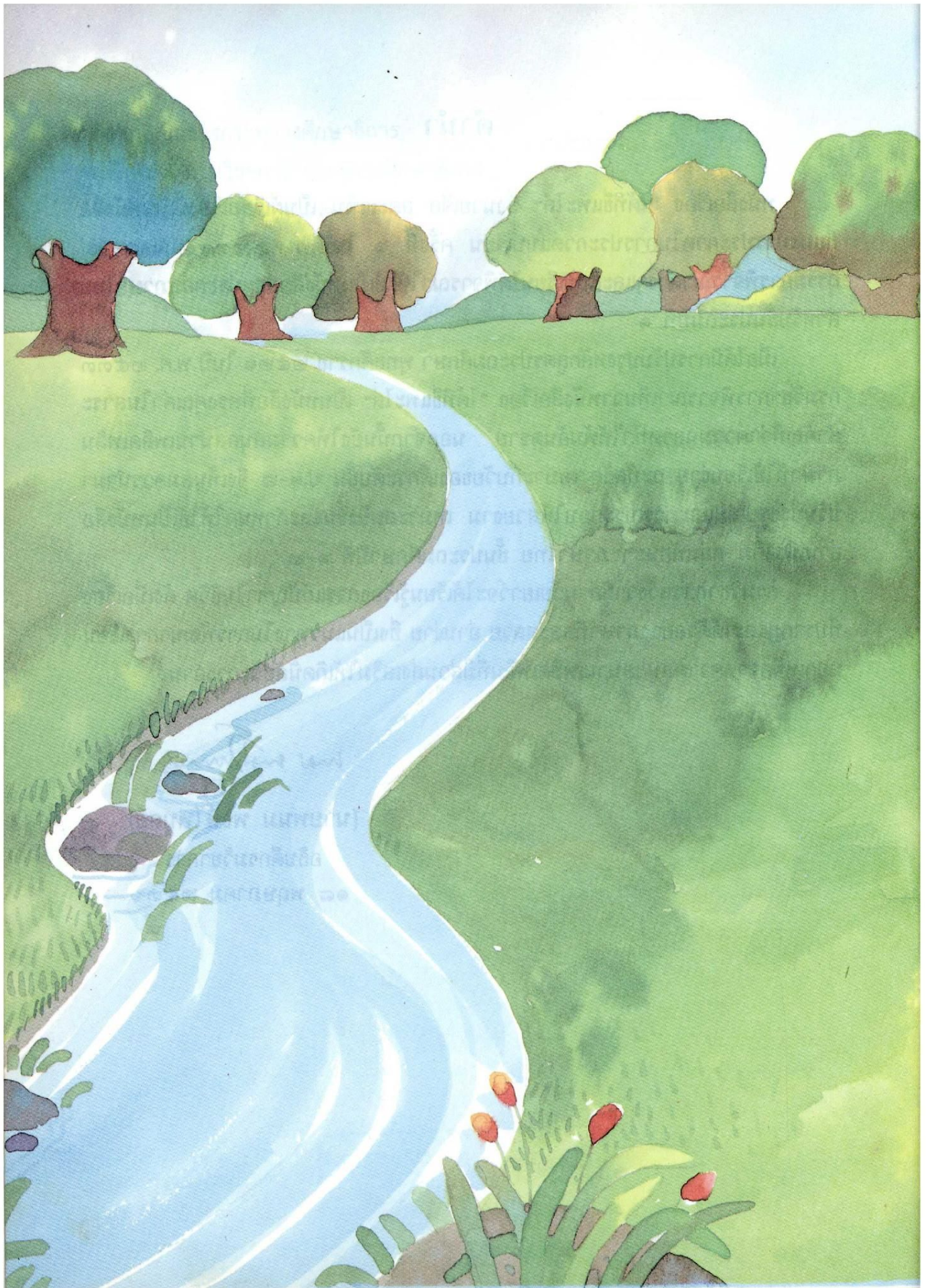
เมื่อได้มีการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ กรมวิชาการพิจารณาเห็นว่าหนังสือเรื่อง “ได้ทีชีแพะไล่” เป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าในสาระสำคัญที่ว่าความฉลาดทำให้พ้นอันตราย นอกจากนั้นยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ภาษาที่ใช้เรียบง่าย กระชับรัดกุม เหมาะกับวัยของเด็กระดับชั้น ป.๑-๒ จึงเห็นสมควรนำมาปรับปรุงรูปเล่มและภาพประกอบให้สวยงาม เหมาะสมยิ่งขึ้นและกำหนดให้ใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

กรมวิชาการหวังว่าผู้อ่านวัยเยาว์จะได้เรียนรู้เรื่องการแก้ปัญหาในชีวิต ดังเนื้อเรื่องที่ปรากฏและได้ตัวอย่างภาษาที่สละสลวย อ่านง่าย ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียน นอกเหนือจากความสนุกสนานเพลิดเพลินที่มีส่วนส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการอ่าน

(นายพนม พงษ์ไพบูลย์)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

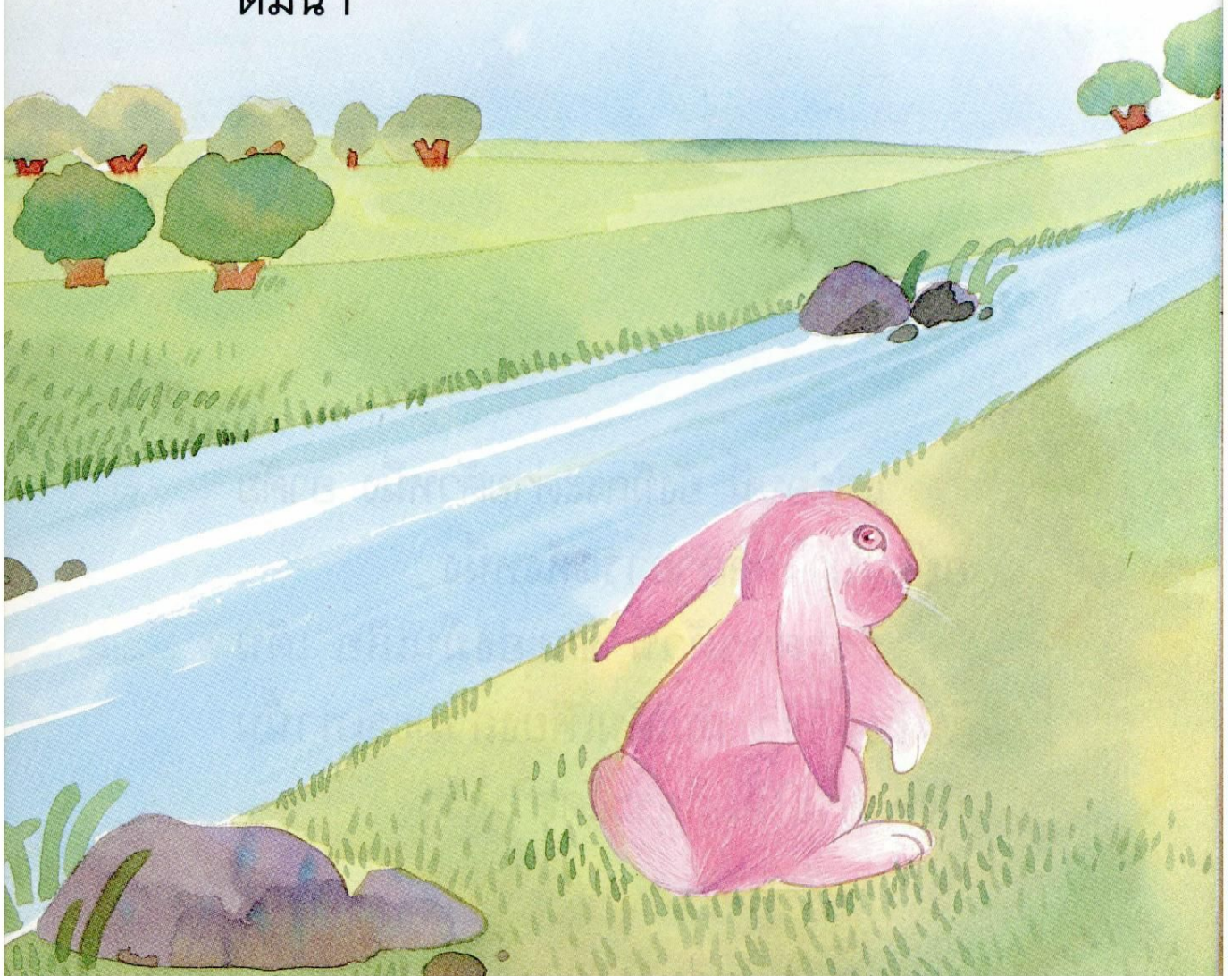

แต่ก่อนนี้ ยังมีกระต่ายตัวหนึ่ง อาศัย
อยู่ในป่าใกล้ลำธารแห่งหนึ่ง
กระต่ายตัวนี้ ขาของมันเสีย เดิน
ไปไหนก็ช้า มันเดินเพียงสามขาเท่านั้น
ถึงจะกระโดดก็กระโดดไม่เร็ว

วันหนึ่ง กระต่ายเห็นแพะตัวหนึ่งเดิน
มาหยุดอยู่ใกล้ลำธาร ดูท่าทางกระหาย
น้ำมาก แต่แพะหยุดยืนเฉยอยู่ ไม่ลงไป
ดื่มน้ำ ทำท่าเหมือนไม่แลเห็นลำธาร

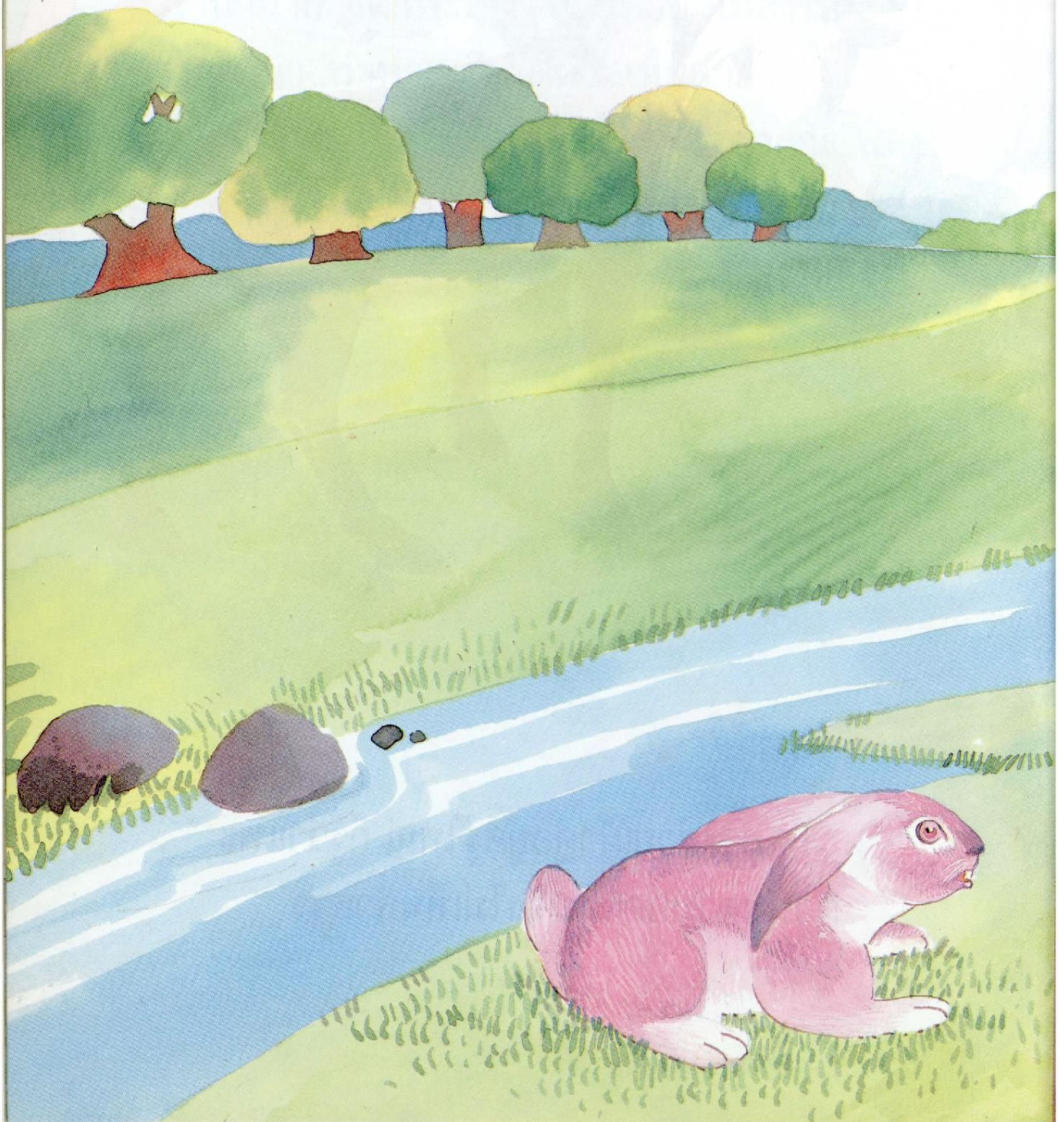
กระต่ายสงสัย นึกในใจว่าลำธาร
ก็อยู่ตรงหน้าแพะนั้นเอง ทำไมไม่ลงไป
ดื่มน้ำ

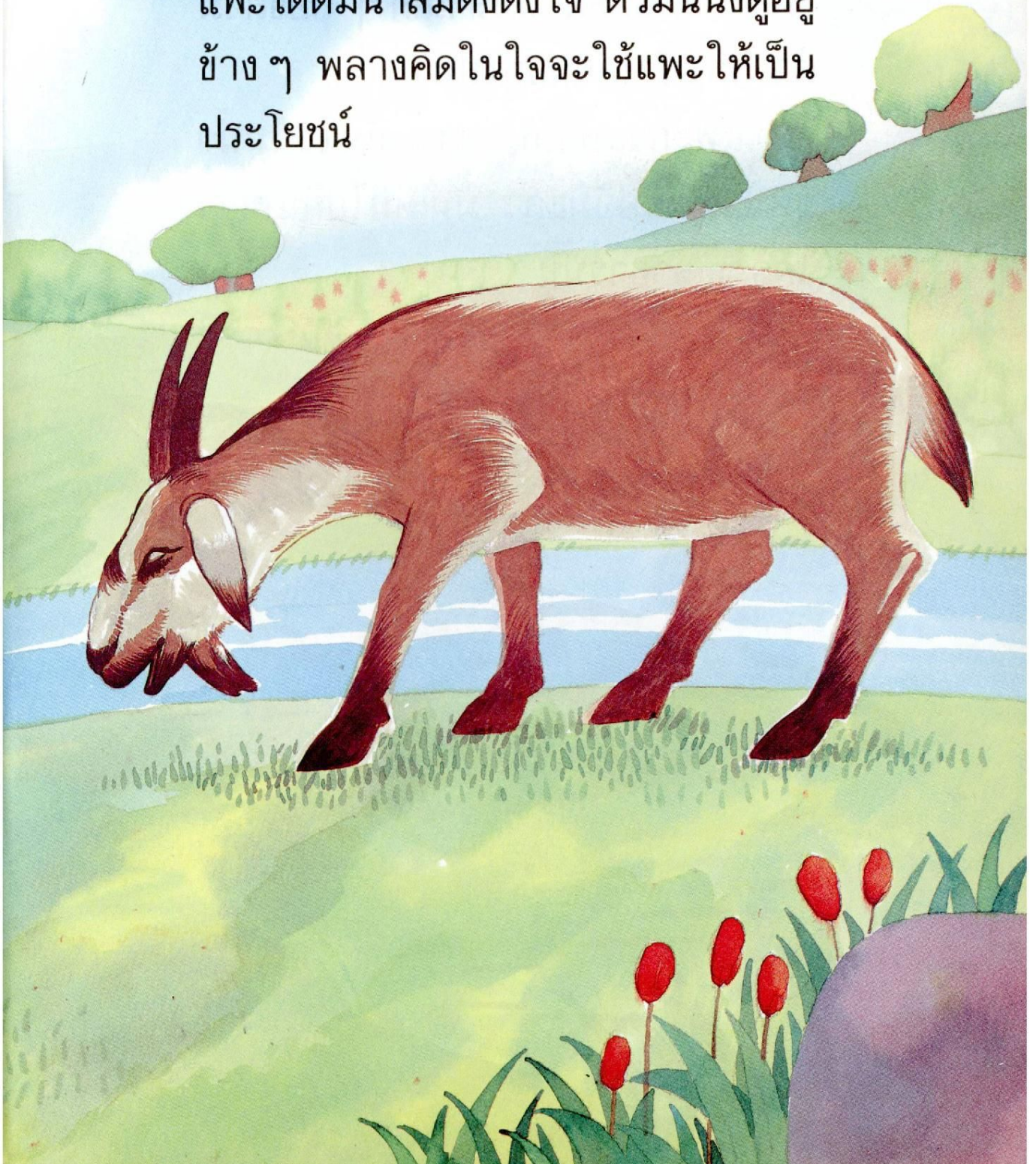

กระต่ายเฝ้าดูอยู่ครู่ใหญ่ ก็รู้ว่าแพะ
ตัวนั้นตาบอด มันจึงไม่เห็นลำธาร

กระต่ายได้อีกาส หวังจะหาประโยชน์
ใส่ตน จึงทำเป็นสงสารแพะ

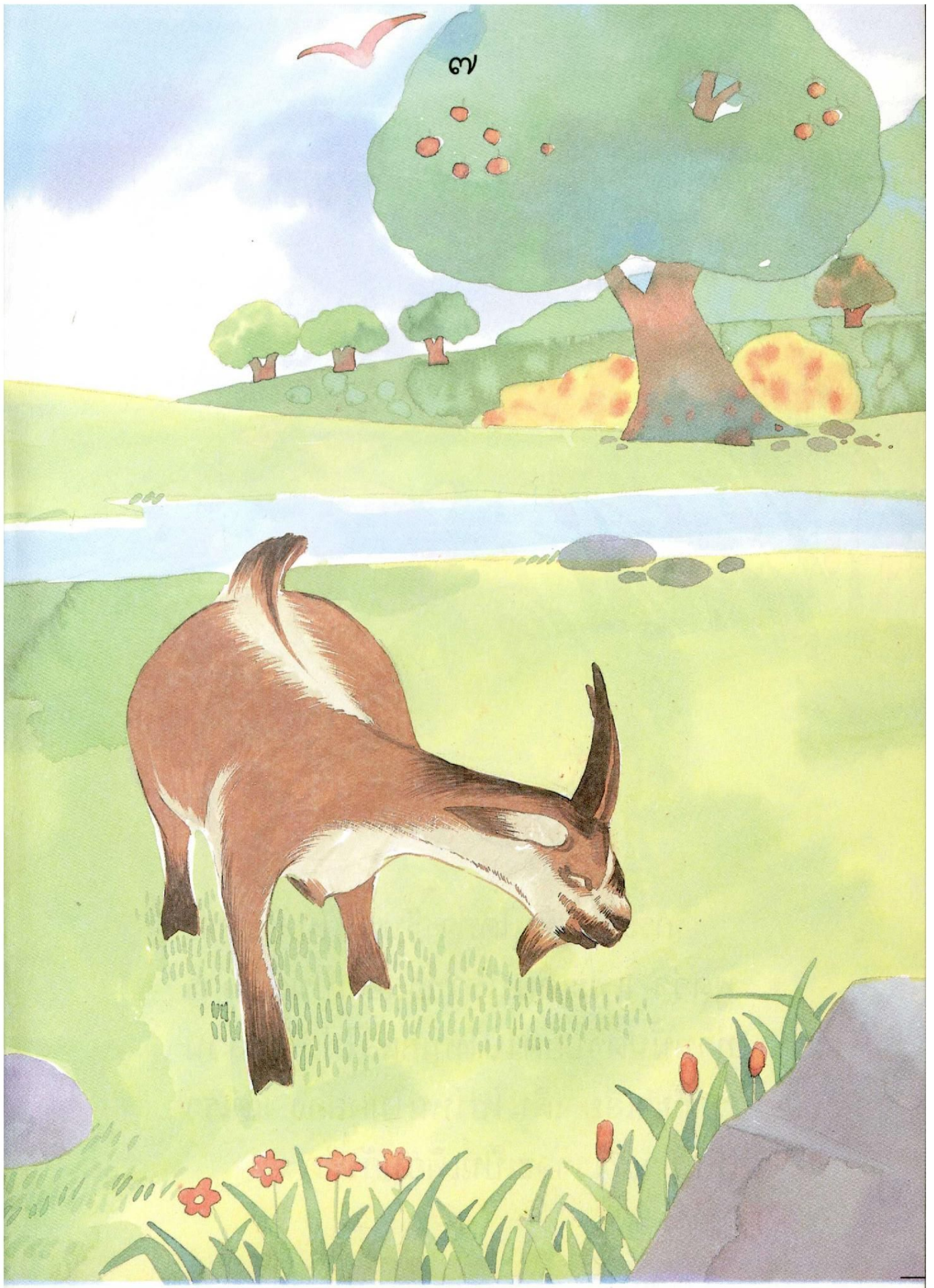
มันรีบเดินไปหาแพะ และนำทางให้
แพะได้ดื่มน้ำสดมดั่งตั้งใจ ตัวมันนั่งดูอยู่
ข้าง ๆ พลังคิดในใจจะใช้แพะให้เป็น
ประโยชน์

แพะก้มลงดื่มน้ำในลำธาร น้ำเย็น
ใสสะอาดน่าดื่ม มีปลาเล็กๆ สองสาม
ตัว ว่ายน้ำไล่กันอยู่ไปมา

แพะกระหายน้ำมาก มันจึงดื่มน้ำ
อยู่นาน เมื่ออิ่มแล้ว มันเดินไปกินหญ้า
ใกล้ๆ ลำธารนั้น

กระต่ายเห็นได้ท่า รีบเดินไปหาพลา
พูดว่า แพะเอ๋ย เราทั้งสองเป็นผู้พิการ
ท่านนั้นตาบอดไปไหนก็แลไม่เห็น ส่วน
เราก็ตาเสีย เดินไปไหนไม่คล่อง แต่เรา
เห็นทางที่เราจะเป็นเพื่อนกันได้

แพะถามว่า เธอจะทำอะไร เรา
ตาบอดมานานแล้ว ไปไหนก็ลำบาก
เหลือเกิน เราอยากมีเพื่อน บอกมาเถิด
ถ้าเราทำได้ เราเต็มใจทำ

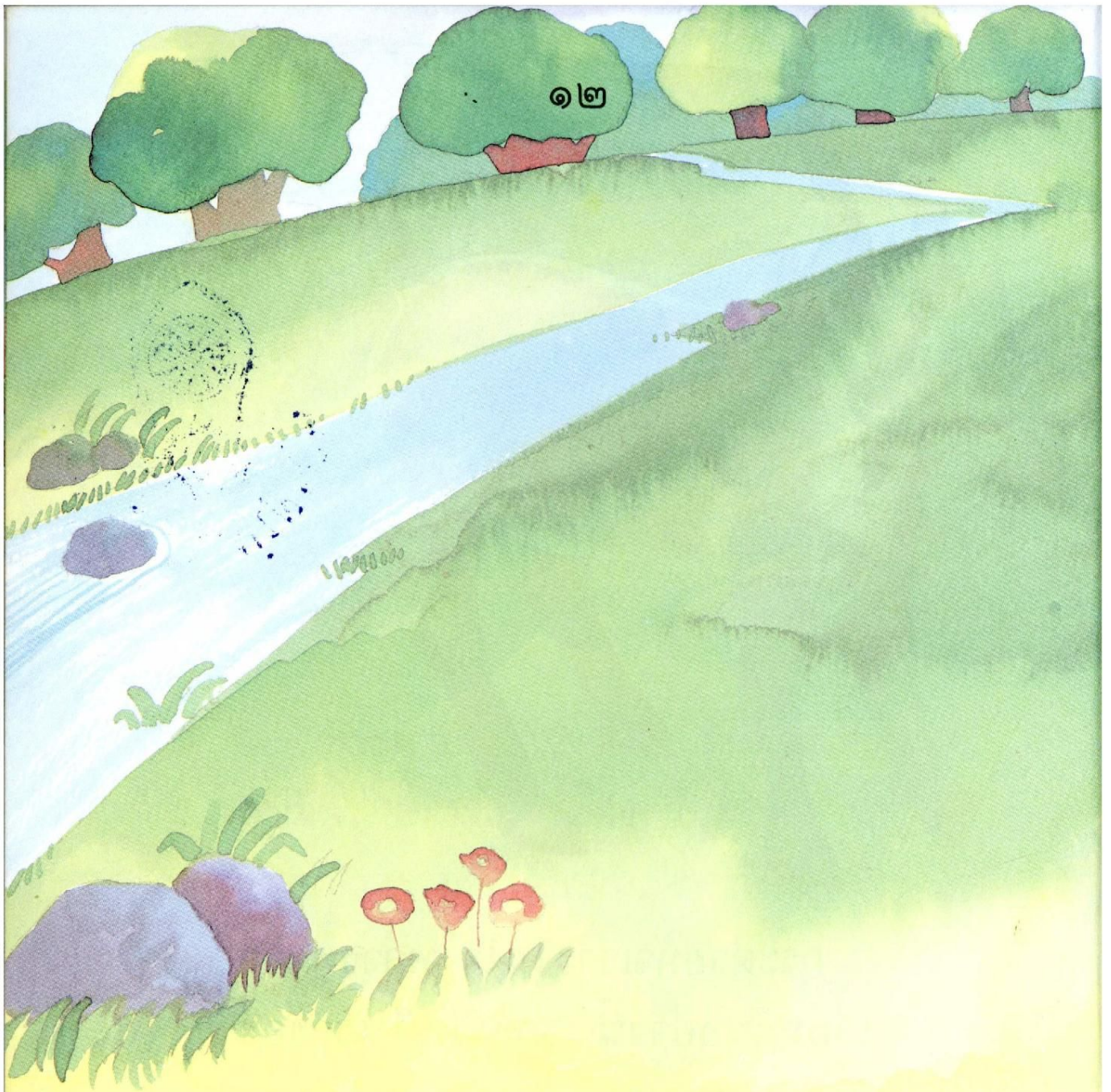

กระต่ายบอกว่า ง่ายนิดเดียว ท่าน
ไม่มีตา แต่เรามี ขาของท่านดี แต่ขาของ
เราเสีย เรามาเปลี่ยนกัน เราทั้งสองก็จะ
มีของดีสำหรับตัวเหมือนกัน

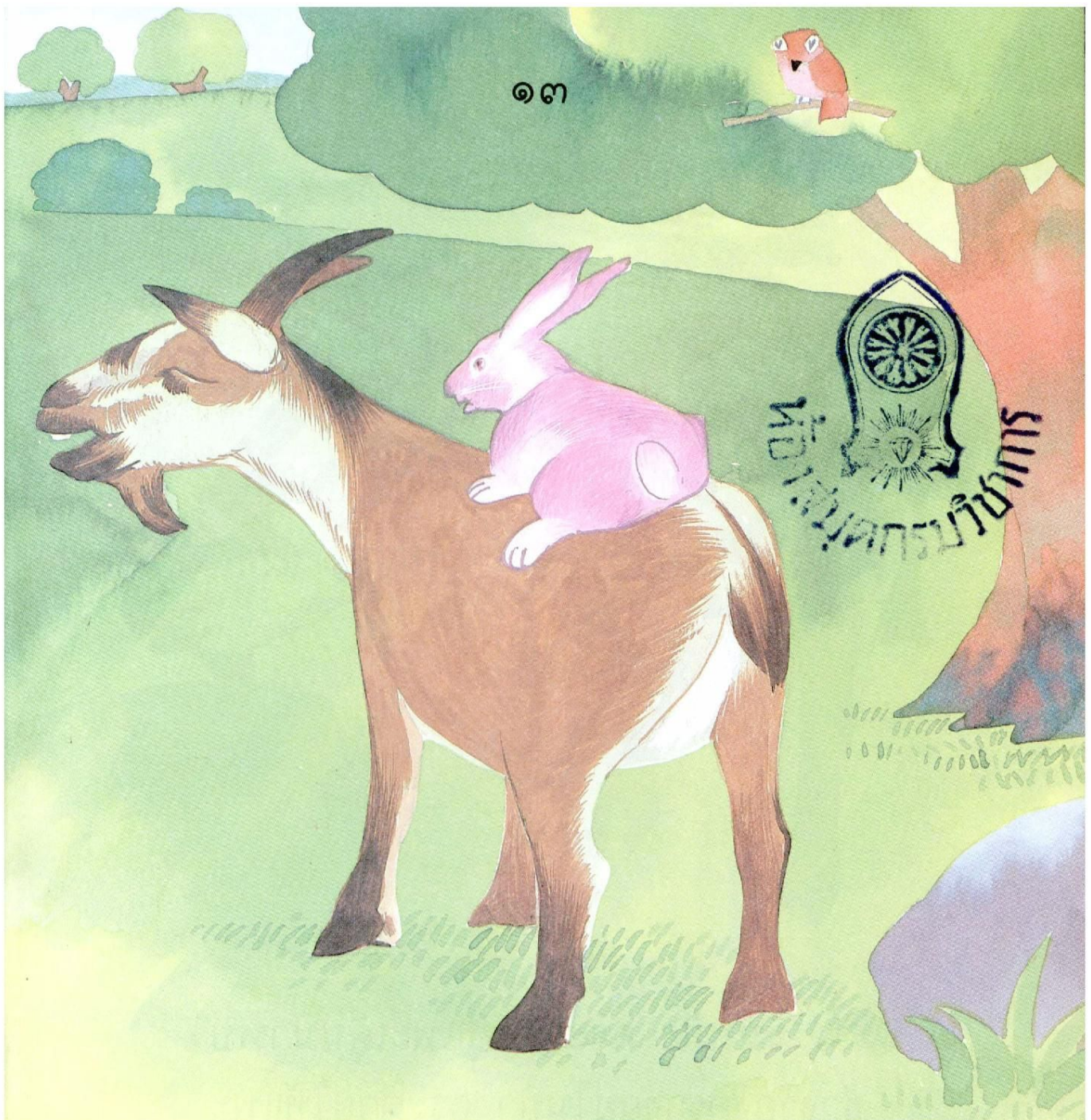
แพะแปลกใจ กระต่ายพูดอะไรฟัง
ไม่เข้าใจ ทำอย่างไรจึงจะเปลี่ยนตาเปลี่ยน
ขากันได้ มันรีบถามว่า จะเปลี่ยนอย่างไร
กัน บอกให้ละเอียดหน่อย เราสงสัยเต็มที

กระต่ายหัวเราะในใจ พลาญพูดว่า
เปลี่ยนกันแบบนี้ เราไม่ดี เราขอขี่
หลังท่าน ท่านจะไปไหนๆ เรานำทาง
ให้ เราทั้งสองก็จะได้ประโยชน์ด้วยกัน
และเป็นเพื่อนกันได้

แพะตริกตรองดูก็ชอบใจ ชมว่าความ
คิดกระต่ายดี เป็นเพื่อนกันอย่างนี้ ไป
ไหนไปด้วยกัน

แต่นั้นต่อมา แพะยอมให้กระต่าย
ขี่หลัง ทั้งสองรักใคร่สามัคคีกันดี เป็นที่
ถูกใจกันมาก

วันหนึ่ง กระต่ายซีแพะเดินมาพบ
ช้างร้องครางอยู่ในป่า กระต่ายให้แพะ
หยุด และเข้าไปถามเรื่องราว
ช้างเล่าว่า เมื่อเข้านี้ มาพบเสือตัว
ใหญ่ น่ากลัวเหลือเกิน มันจะกิน แต่ช้าง

ขอร้อง กลับมาบอกลูกก่อน แล้วจะกลับ
มาให้กิน เลือกกียอม

กระต่ายพูดว่า มีหนทางจะช่วยไม่
ต้องกลัว จะช่วยให้รอดจากอันตราย
ไม่ยอมให้เลือกรินได้ ขอให้ช้างทำตามคำ
ที่กระต่ายบอก

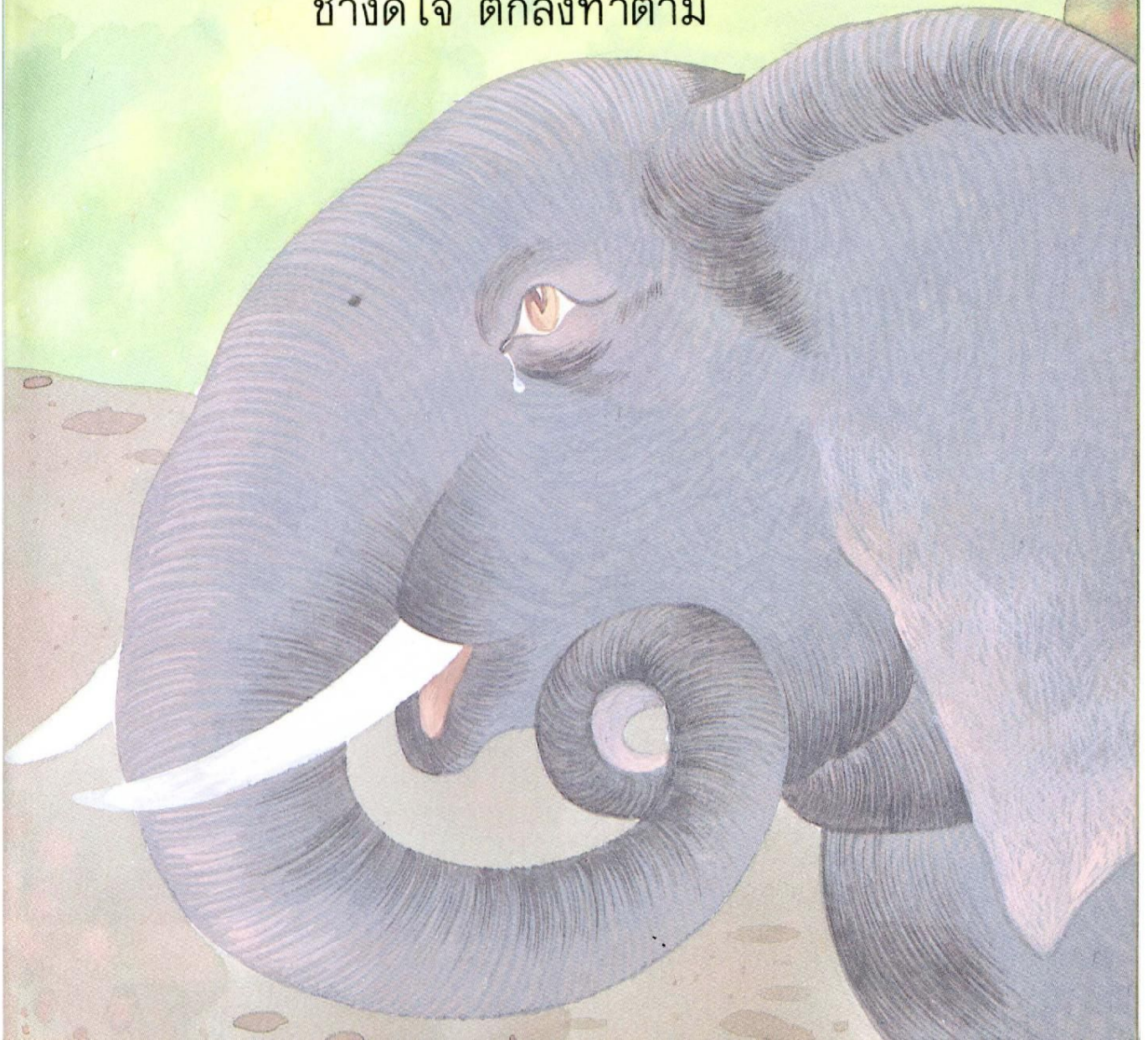

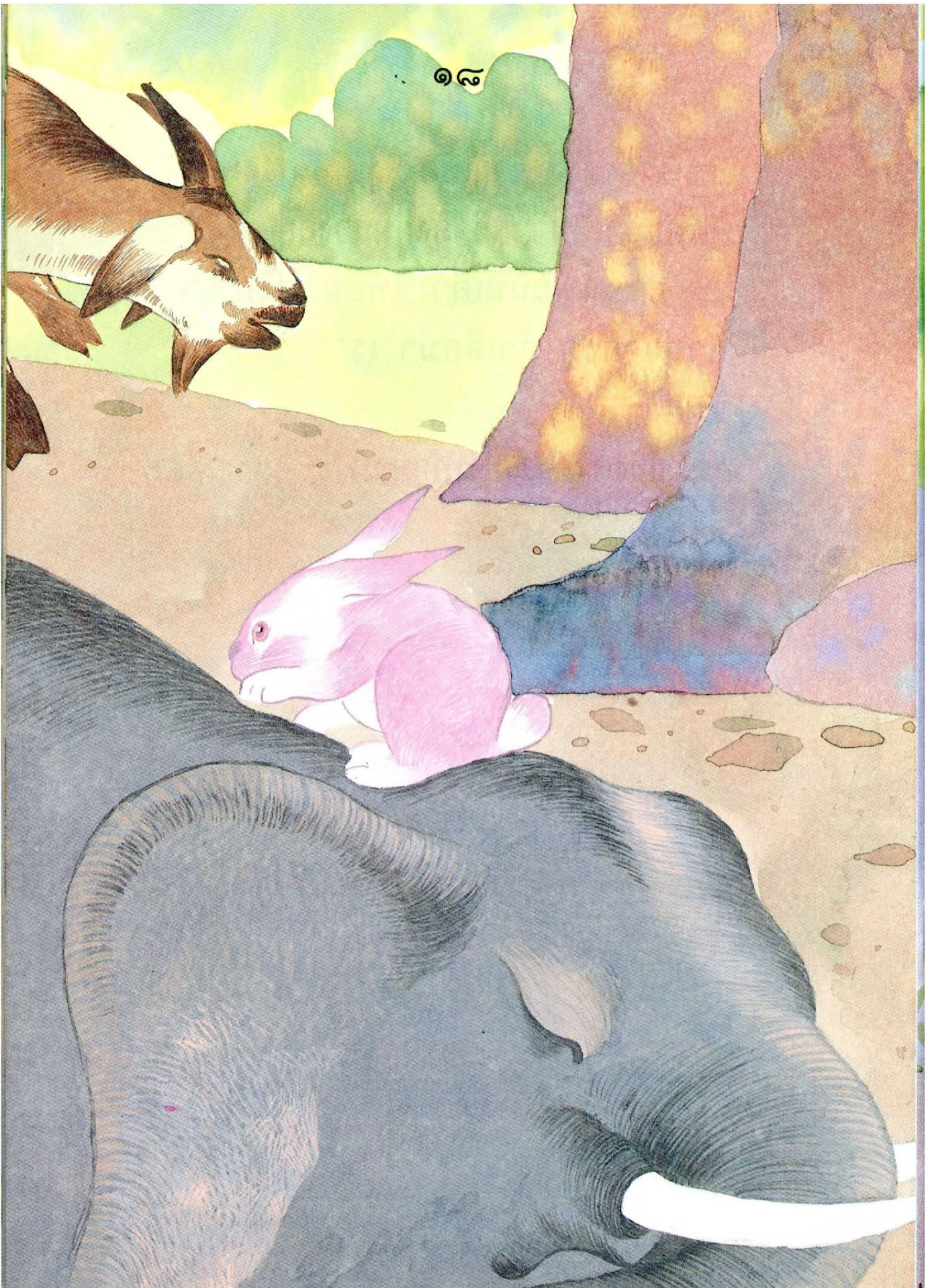
ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องกลัว กระต่าย
บอกช้าง เรา มีความคิดที่เห็นว่าเหมาะ
ช้างทำถือดีว่ามีตัวโต เราตัวเล็กก็จริง
จะกลัวทำไม

ท่านจงทำนอนตาย พอเห็นเลื้อมา
ทำใจดี ๆ นอนเฉย ๆ อย่าคิดกลัวมัน

เราจะทำท่าขู่เสือ ให้มันเกรงกลัว
คือทำท่าเป็นว่า กำลังกินข้างอยู่
ส่วนแพะนั่นเล่า ให้ยืนอยู่ใกล้ ๆ
ทำท่าจ้องดู ถ้าเสือมา เราจะขู่ให้มัน
วิ่งหนี
ข้างดีใจ ตกลงทำตาม

วันนั้น พอเลื้อยตามลัญญา ก็เห็น
กระต่ายกำลังกินข้างป่า วางหน้าตาเฉย
อยู่เหมือนไม่เกรงกลัวอะไร

เสือคิดแปลกใจ ไม่เคยเห็นกระต่าย
อะไรเช่นนี้ ตัวเล็กนิดเดียว ทำไมกินข้าง
ได้ แปลกจริง ๆ

มันหมอบจ้องดูเป็นครูใหญ่ จึงเอ่ย
ถามกระต่ายว่า นี่แน่ะกระต่าย ตัวข้า
หมายกินข้างของข้า เจ้าถือดีอย่างไร
ไม่เกรงกลัวข้าหรือ

กระต่ายวางท่าดีหน้าไม่กลัว พลัง
ร้องว่า เลือเอ้ย เจ้าเคยพบไหม กระต่าย
ที่ไหนทำได้อย่างเรา

เราฆ่าช้างได้ เราแข็งแรงเท่าไร จง
คิดดูดี ๆ ช้างยังสู้ไม่ได้ เจ้าก็เห็นอยู่ อยาก
จะสู้กับเรา ก็เข้ามาลองดู

พูดแล้ว กระต่ายป่าหน้าวางท่า
กินข้างต่อไป

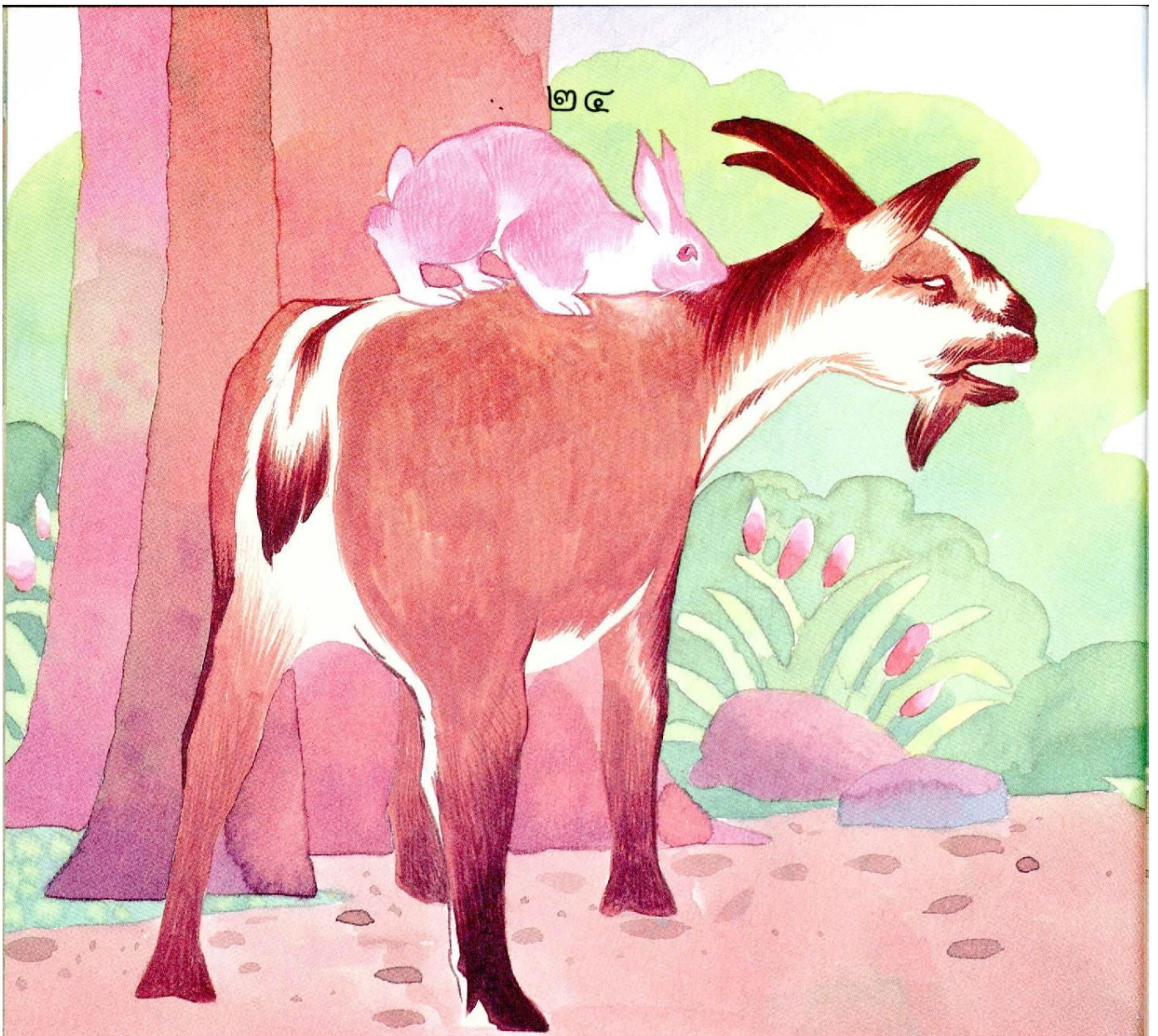
เสื่อยิ่งสงสัย แปลกใจมากขึ้น มัน
เก่งจริง ๆ หรือ ลองถามดูอีกที

หยุด หยุด เจ้ากระต่ายน้อย นั้นข้าง
ของข้า ข้ามีสัญญากันไว้ จงคืนให้ข้า
โดยดี

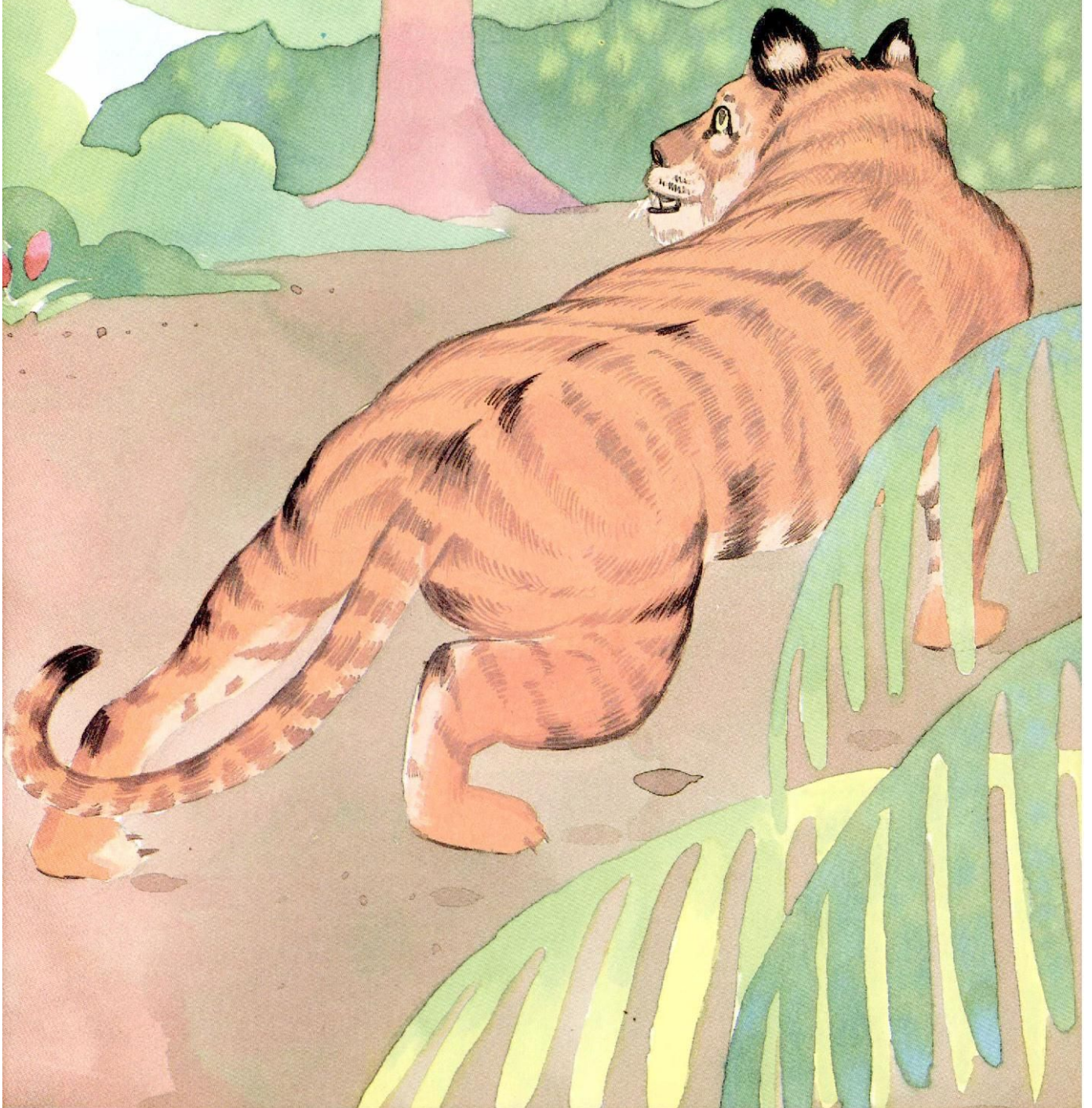
กระต่ายเหียวกลับทันควัน ทำเป็น
ขู่เสื่อว่า อา อา เจ้าเสื่อร้ายอยากตาย
หรือ ถึงทีละเจ้า ไม่รักชีวิตหรือไร

กระต่ายทำเป็นโกรธจัด กระโดด
ขึ้นขี่หลังแพะทันที
แพะหันกลับ สู้หน้ากับเสือ กระต่าย
ทำหน้าที่โกรธ ขู่กำชับเสือด้วยเสียงอันดัง

เลือดตกใจเสียขวัญ มันเก่งจริง ๆ มัน
เก่งอย่างนี้ จึงกล้าถือดี

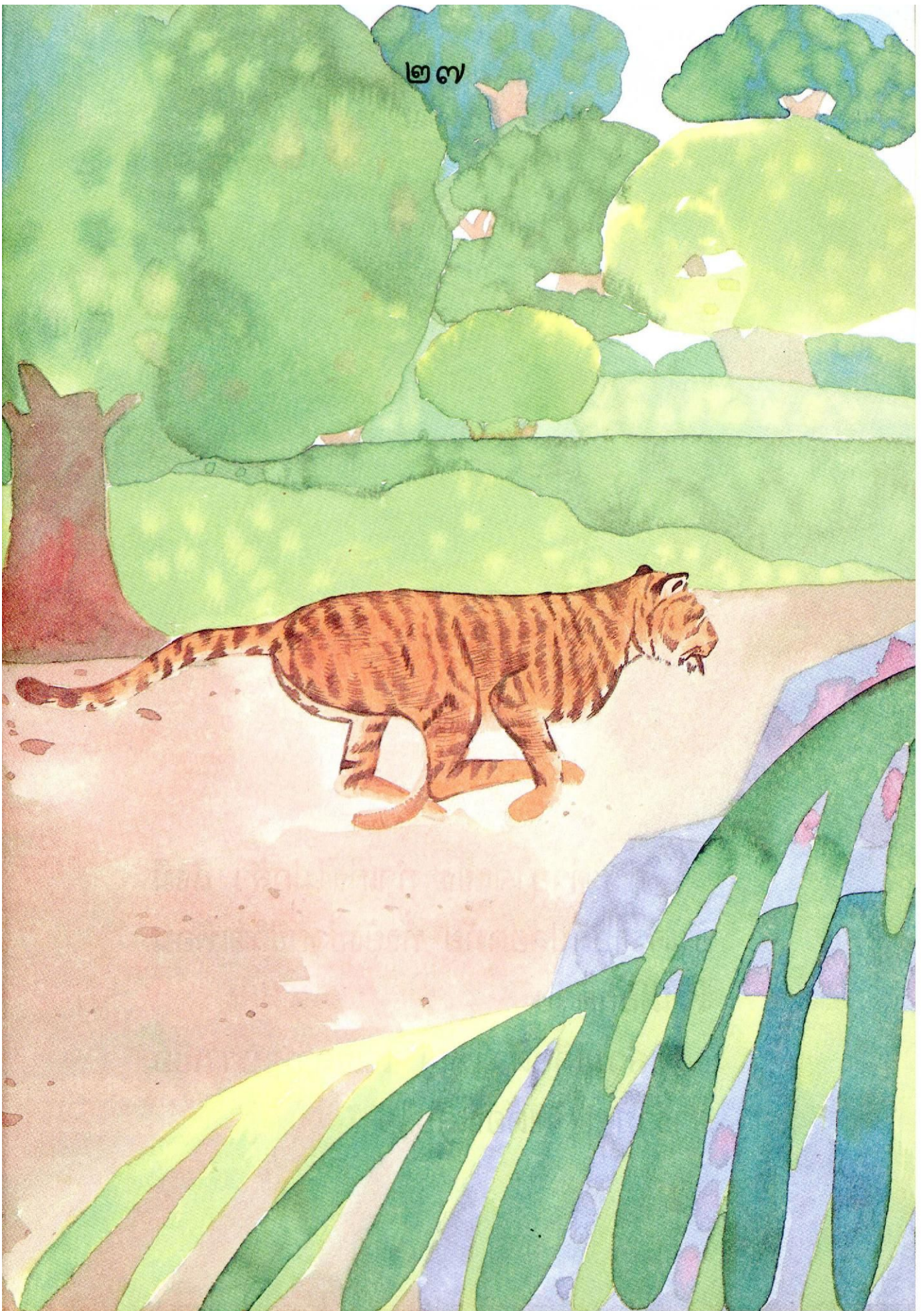

เจ้าแพะก็น่าขัน มันเก่งกันหมด อย่า
อยู่เลยเรา ลู้เขาไม่ไหว หันไปดีกว่า ว่า
แล้วเลื้อก็รีบกระโดดหนี

กระต่ายได้ทีก็ขี่แพะไล่ เลื้อยดังทักใจ
กระโดดหายเข้าป่าไป

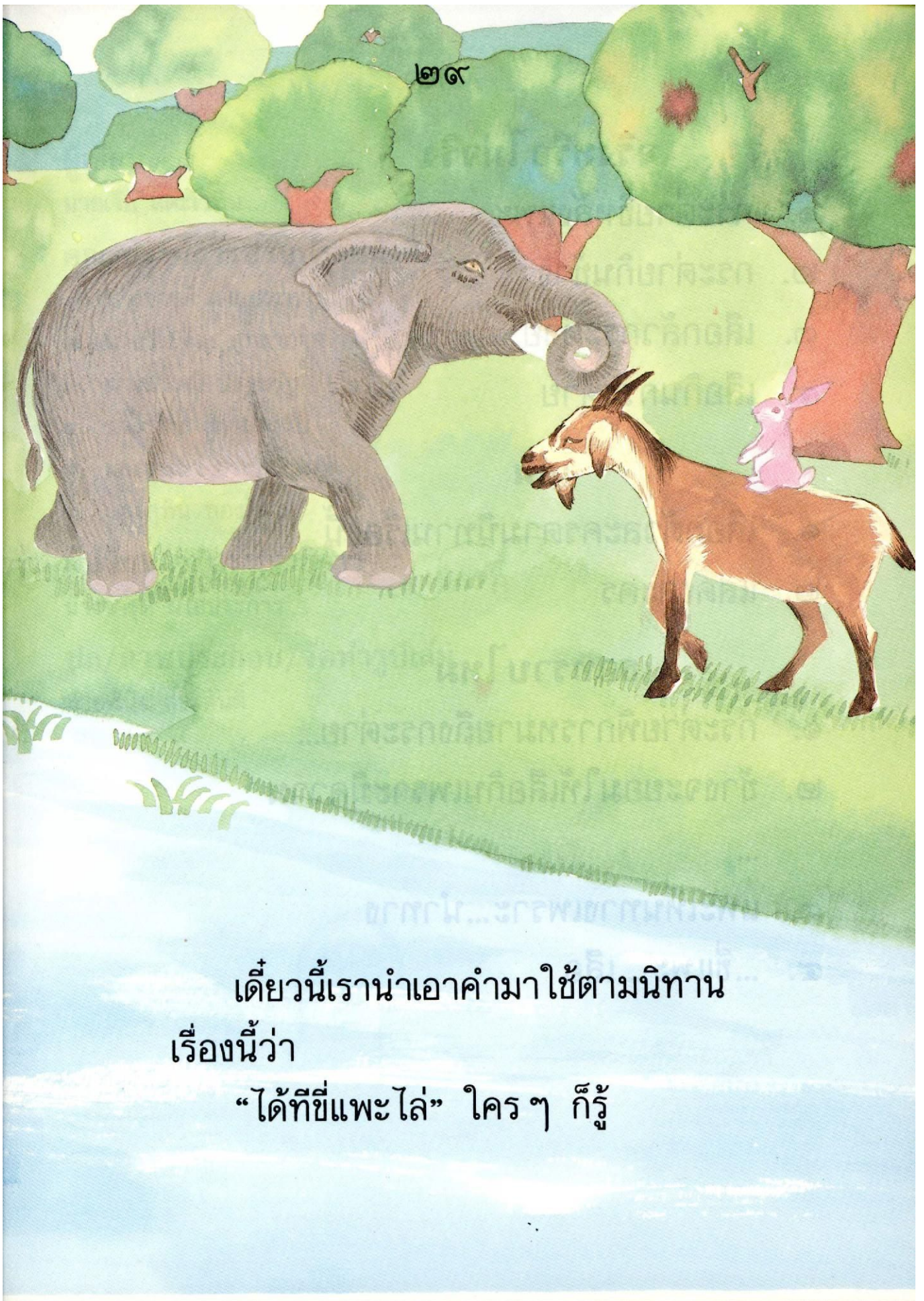

၁၇

กระต่ายใจแข็ง ทำเก่งไม่กลัว ถึงมี
อันตรายก็ปลอดภัย ทั้งยังช่วยชีวิตเพื่อน
ไว้ได้อีกด้วย

ส่วนเสือตัวใหญ่ ใจเขลาหูเบา เชื่อ
คำง่าย ๆ จึงต้องเสียใจ

เดี๋ยวนี้เรานำเอาคำมาใช้ตามนิทาน
เรื่องนี้ว่า
“ได้ทีขี่แพะไล่” ใคร ๆ ก็รู้

จริงหรือไม่จริง

๑. กระต่ายขี่หลังแพะ
๒. กระต่ายกินข้าง
๓. เลือกกลัวกระต่าย
๔. เลือกกินกระต่าย

เล่น

๑. เลือกตัวละครตามนิทานเรื่องนี้
๒. แสดงละคร

เธอทราบไหม

๑. กระต่ายพิการหมายถึงกระต่าย...
๒. ข้างจะยอมให้เลือกกินเพราะมีความ...
๓. แพะเห็นทางเพราะ...นำทาง
๔. ...ขี่แพะ... เลือ

ผู้เขียน

นายเจือ สตะเวทิน

คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือ

๑. นางจรรุติ ผโลประการ
๒. นางวันเพ็ญ สุทธากาศ
๓. นางปราณี ปราบริปู
๔. นางรัตนา ภาชาฤทธิ์
๕. นางบุษบา ประภาสพงศ์
๖. นางสุทิน ทองไสว

ผู้ปรับปรุง/บรรณาธิการ

นางจรรุติ ผโลประการ

ปก/ภาพประกอบ/จัดทำรูปเล่ม

นายพินิจ สุขะสันต์

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสืออ่านประกอบภาษาไทย เรื่อง “ได้ที่ชี้แนะไล่”
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑-๒ กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(นายโกวิท วรพิพัฒน์)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

